

عنوان مقاله:

قلسفه و مبانی جرم انکاری در نظام های حقوق عرفی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های حقوق عمومی، دوره 11، شماره 21 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فهیم مصطفی زاده - استادیار و مدیر گروه حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه عدالت

امیر کشتگر - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی، دانشگاه تهران، پردیس فارابی

خلاصه مقاله:

جرم انگاری، فرایندی است که به موجب آن قانون گذار فعل یا ترک فعلی را ممنوع و برای آن، ضمانت اجرای کیفری وضع می کند. درخصوص اختیار دولت ها در جرم انگاری رفتارها و قلمرو مداخله حقوق کیفری در حقوق و آزادی های فردی، اتفاق نظر وجود نداشته و محل بحث و تامل است. هدف این مقاله، بررسی این مهم است که در نظام های حقوقی عرفی، دولت چه زمانی مجاز به مداخله در حوزه رفتاری شهروندان است؟ با بررسی های صورت گرفته با روش تحلیلی - توصیفی این نتیجه به دست می آید که برخی از صاحب نظران، فقط زمانی قانون گذار کیفری را مجاز به مداخله در رفتارهای فرد در جامعه می دانند که این مداخله، برای جلوگیری از ضرر به دیگران باشد. برخی دیگر، علاوه بر معیار فوق، اصل جلوگیری از ضرر به خود فاعل را هم برای مداخله حقوق کیفری مجاز می دانند. عده ای دیگر، یا فراتر نهاده و معیار حمایت از اخلاق را نیز بر دو اصل فوق افزوده اند.

کلمات کلیدی:

جرمانگاری، اصل ضرر، اخلاق گرایی حقوقی، پدرسالاری حقوقی، حقوق فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699946>

